

«Κάθε φορά που ακούω τη λέξη bullying μου έρχεται στο μυαλό κάτι που ζω καθημερινά...

Ακούω και βλέπω να βγαίνουν φήμες για παιδιά που δεν έχουν κάνει κάτι κακό. Βλέπω παιδιά να στριμώχνουν συμμαθητές τους στη γωνία, γιατί απλά δεν τους συμπαθούν. Πολλά αγόρια μειώνουν τα κορίτσια στο σχολείο τονίζοντας την εμφάνιση ή το σωματότυπό τους ή αμφισβητώντας την εξυπνάδα τους. Κι όμως, καθένας μας είναι ξεχωριστός κι είναι τόσο όμορφο αυτό! Ναι, είναι υπέροχο να είσαι διαφορετικός κι όχι απλά μια φωτοτυπία αυτών που μόνο να ασκούν βία ξέρουν!» **A.M.**

«Μίλησε, μην φοβάσαι!

Μίλησε για όλα αυτά.

Μην αφήνεις να σε παρασύρουν

Μην αφήνεις να σε κακομεταχειρίζονται.

Δεν είσαι αδύναμος,

Είσαι δυνατός

Και θα τα καταφέρεις!

Όλοι θα σε στηρίξουμε,

Όλοι θα σε αγαπήσουμε!»

Χαρά Σιαμέτη, Β3

«Η σχολική βία έχει πια αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό και κάποτε πρέπει να πάρει τέλος όλο αυτό. Είμαι κι εγώ ανάμεσα σ' αυτούς που δέχτηκαν σχολικό εκφοβισμό. Με κοροΐδευαν για τα κιλά μου. Κάθε μέρα ευχόμουν να σταματήσει αυτό το μαρτύριο, όμως απλά συνεχίζοταν. Πέρασα πολλές βασανιστικές μέρες...

Αςβάλουμε, επιτέλους μια τελεία στη βία στο σχολείο!» **M.K.**

Μήνυμα στους νταήδες

«Χτυπάτε παιδιά

που δεν σας έχουν κάνει τίποτα

Κι αυτό από ζήλια!

Δεν σας νοιάζει,

Όμως, να ξέρετε

Κάποιες φορές είναι αργά...»

«Το bullying στο σχολείο δεν το μπορώ.

Τα παιδιά δεν φταίνε.

Δεν μπορώ να καταλάβω

γιατί τόσο κακία...

Τα παιδιά που βιώνουν βία
νιώθουν ταπείνωση και ντροπή.
Γίνονται μοναχικά.
Δεν έχουν φίλο να τους υπερασπίζεται
με ζήλο.
Πρέπει όλοι να σεβόμαστε το κάθε παιδί.
Να σταματήσει η βία.
Όσοι, άλλωστε, την ασκούν δεν έχουν παιδεία.
Το bullying δείχνει αμορφωσιά».

Νίκος Ψεύτογλου, Β1

«Bullying δεν είναι μόνο η λεκτική ή σωματική βία. Είναι και η αδιαφορία. Κάθε χρόνο πολλά παιδιά που πέφτουν θύματα ενδοσχολικής βίας βάζουν τέρμα στη ζωή τους, γιατί δεν αντέχουν άλλο... γιατί φοβούνται να μιλήσουν. Όμως, ο θάνατος δεν είναι λύση. Όποιος βιώνει βία πρέπει να μάθει να μιλά!»

«Όταν βλέπουμε περιστατικό βίας στο σχολείο, δεν πρέπει να μένουμε αμέτοχοι. Η βία αφήνει τραύματα, η βία πονά. Ας μην αδιαφορούμε. Ας χαλάσουμε τη μέρα μας για μια φορά στη ζωή μας κι ας βάλουμε φρένο στη βία και σε όσους την ασκούν. Ίσως να μην καταφέρουμε πολλά, ας σκεφτούμε, όμως, ότι κανείς μας δεν θα ήθελε να είναι στη θέση ενός παιδιού που δέχεται εκφοβισμό στο χώρο του σχολείου».

Ελένη Παπαϊωάννου, Β3

«Όλα ξεκίνησαν όταν πήγα πρώτη Δημοτικού. Οι συμμαθητές μου με πείραζαν και με χτυπούσαν. Όμως τρία χρόνια μετά τα πράγματα χειροτέρεψαν. Ένας συμμαθητής μου συνεννοήθηκε με κάποια άλλα παιδιά να με απασχολήσουν κι εκείνος έβαλε κόλα στην καρέκλα μου. Μόλις πήγα να καθίσω κατάλαβα τι έγινε κι ένιωσα ντροπή. Πήγα στο διευθυντή, που τον μάλωσε και η μαμά του μου πήρε καινούργιο παντελόνι, όμως, εγώ αυτή τη ντροπή νομίζω πως τη νιώθω ακόμη...»

«Όλοι μαζί πρέπει να σταματήσουμε το bullying. Τα παιδιά πρέπει να νιώθουμε ελεύθερα και να μη φοβόμαστε να καταγγείλουμε τη βία. Ο παρατηρητής του bullying είναι σε χειρότερη θέση και από το θύτη. Ανοίξτε όλοι την αγκαλιά σας και βάλτε μέσα τα «διαφορετικά» και «αδύναμα παιδιά! Όλοι έχουμε δικαίωμα να ζούμε δίχως εκφοβισμό!»

Κωνσταντίνος Μεσημβρινός, Β1

«Στο σχολείο σαν πας
Όμορφα πρέπει να περνάς.
Να κάνεις φίλους
Εκεί πολλούς
Καλά παιδιά, μελετηρούς.
Bullying εσύ μην κάνεις,
Τους άλλους μην τους κοροϊδεύεις.
Γιατί θα 'ρθει η στιγμή,
Που θα στο κάνουνε κι αυτοί!
Καλό παιδί πρέπει να είσαι,
Να σκέφτεσαι σωστά
Κι όχι περίεργα και πονηρά!»
Γιάννης Τσιάρας, Α3

«Να είμαστε όλοι δυνατοί και να μη λυγίζουμε στα «χτυπήματα» των νταήδων. Με πίστη και αυτοπεποίθηση δεν θα αντιμετωπίσουμε κανένα πρόβλημα. Αρκεί να αγαπήσουμε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας και όλοι οι άλλοι θα μας αποδεχτούν και θα μας ακολουθήσουν!»

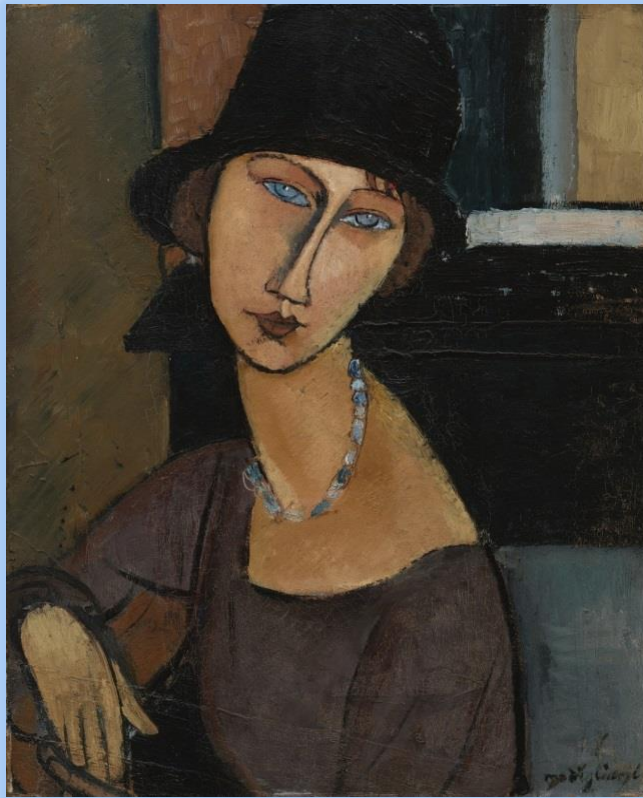
Σκέψεις αφιερωμένες στη γυναίκα...

«Από τα πρώτα χρόνια του δημοτικού είχα την τύχη να έχω μια δασκάλα που θα θυμάμαι πάντα. Αν και το μάθημά της ήταν η γυμναστική, πάντα έβρισκε ευκαιρία να μας κάνει μαθήματα ζωής. Ένα από αυτά ήταν και η ισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα. Η γυναίκα από την αρχαιότητα ήταν κατώτερη από τον άντρα. Πάντα στο περιθώριο. Νοικοκυρά στην κουζίνα δίχως ελευθερίες. Κι, όμως, είναι η γυναίκα η μητέρα που σε έφερε στον κόσμο, που σου έμαθε να ζεις και να σκέφτεσαι. Γυναίκα, κόρη, αδερφή, το αφεντικό σου...

Η ισότητα λοιπόν αφορά και στα δύο φύλα. Τόσο απλό, που θεωρείται αυτονόητο. Όμως είναι; »

Σταυρούλα Ευαγγελάκη, Α2

8 Μαρτίου

«Η γυναίκα κάποτε ήταν μόνη, αγνοημένη από όλους. Μα ήρθε μια μέρα σαν τη σημερινή, που οι άντρες απόκτησαν ψυχή. Πλέον, δεν την αγνοούν...

Βαθιά μέσα τους ξέρουν ότι πολύ την αγαπούν!».

Χρήστος Πρασάς, Β3

«Φέτος, η ημέρα της γυναίκας συνέπεσε με τα γενέθλια της μητέρας μου. Της έκανα ένα δώρο για την αγάπη και τη φροντίδα που μου πρόσφερε όλα αυτά τα χρόνια κι αναρωτήθηκα μήπως κάποτε εμείς, οι άντρες της οικογένειάς της, την πικράναμε ή αν αδιαφορήσαμε για τη μάχη που δίνει ως γυναίκα κι αυτή...

Τη ρώτησα, λοιπόν, αν είχε ποτέ προβλήματα στη σχέση της με το άλλο φύλο. Απάντησε αρνητικά. Μου είπε, πως ήταν πολύ τυχερή, όπως και η μητέρα της, η γιαγιά μου, που δεν αισθάνθηκε ποτέ κατώτερη στη ζωή της από κάποιον άντρα. Όμως, μου είπε πως δε συμβαίνει το ίδιο με όλες τις γυναίκες του κόσμου, που έζησαν άλλες την υποτίμηση, άλλες τη βιαιότητα κι άλλες την κακοποίηση από το ισχυρό φύλο. Την άκουγα με προσοχή και μόνο λύπη, συμπόνια και θυμό ένιωσα για όλες τις γυναίκες του κόσμου. Μακάρι όλοι οι άντρες να μάθουμε να σεβόμαστε τις γυναίκες και τα δικαιώματά τους και επιτέλους, ας τις δούμε με άλλο μάτι. Το αξίζουν, άλλωστε!»

Λαΐνας Αναστάσιος, Β1

